

988

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 16

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֵהר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָּה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֵּהר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֵהר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹנָג אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקִּשְׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּרַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֵּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דבי הזוהר היומני ספרים ועלוני חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

העבר, נא, חטאתי מעלי", מה עשה הקדוש ברוך הוא? פשט יד ימינו והעביר חטאתו מעליו וקבל תשובתו ואמר: "נשאתי עוון חטאתך סלה", והנה מה שהתענה היה להתיך הזוהמא, שנשאר בפנימיותו, ומה שנכנס במי גיחון העליון ונעשה כמין כברה היה להתיך הזוהמא, שנשאר בחיצוניותו.

אין התענית והסגופים תשובה, אלא אחר שקיים דרכי תשובה

הארריך עוד הנזכר בראיות עצומות, שאין התענית והסגופים תשובה, אלא אחר שקיים דרכי תשובה, וגרש כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו, יוכל לתקן אותו על ידי התענית והסגופים המסודרים לאותו חטא, לכל חטא וחטא, כמו שאמרנו בעז"ה להתיך הזוהמא, שנשאר בו; הגדול לפי גודלו והקטן לפי קטנו, אבל אם לא גרש כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו על ידי חרטה גמורה ועזיבת חטא לגמרי ועל ידי שמירת שבת כהלכתו, אז אפילו אם יתענה תעניות הרבה בלי שעור ובלי ערך לא יתכפרו על ידי זה כלום מעוונותיו, ולעיל פרק ג' כתבתי מענין התענית שלפני התשובה, עיין שם.

התענית והסגופים הם להתיך הרושם אשר נשאר בו אחר שגרש כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו

הנה כמה מהמחברים כתבו שהסגופים והתענית נקראו "תשובת הכתוב", רצונו לומר, כפי שנתחייבו מן התורה מיתת בית דין או מלקיות צריך סגופים, שהם קשים כמו מיתה. לפי זה היה ראוי

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה ח"ט

אין הזוהמא יוצאת מהאדם כי אם על ידי תענית וענויי הנפש, עד כאן לשונו.

על ידי בכי ומספד ועל ידי שק ואפר וטבילות מגרשים גם כן הזוהמא הנשאר בפנימיותו

גם על ידי בכי ומספד, שהם באים מתוך לבבו מגרשים גם כן הזוהמא הנשאר בפנימיותו, ועל ידי שק ואפר וטבילות. גם מה שכתוב ב"תקוני תשובה" לכמה חטאים: גלגול שלג ולישב במים קרים בימי החורף ולפני הנמלים בימי הקיץ, ושאר סגופים הנאמרים שם להתיך הזוהמא, שנשאר בחיצוניותו, וקדמונים הקדושים היו יודעים ברוב חכמתם והשגתם, איזה חטא חמור יותר והיה בו הרבה מכח הטומאה, ואז אף על פי שנסתלק מפנימיותו ומחיצוניותו, נשאר בו הרבה זוהמא, ולכן סדרו לאותו חטא יותר סגופים ותעניות מאותן החטאים, שלא היה בו כח טומאה גדול כמוהו.

כן מצינו באדם הראשון שסבל סגופים ותענית

כן מצינו באדם הראשון, אף שהרהר בתשובה בערב שבת קודש ויצא בדימוס, פירוש: ברחמים, ונעשה צדיק גמור ושומר שבת כהלכתו וזוכה להשראת השכינה וממנו נתפשט העולם, כמו שכתב בזה בעל "קנה חכמה" בספריו הקדושים, אף על פי כן סבל אחר כך סגופים ותענית, כמו שאמרו בפרקי דרבי אליעזר: ובא' בשבת נכנס אדם במי גיחון העליון והתענה שבע שבתות שנים, עד שנעשה גופו ככברה, אמר אדם הראשון לפני הקדוש ברוך הוא: "רבונו של עולם!

זכו לתשובה תתאה, ואית בר נש לבתר דמתחרט מחוביה ויעבד תשובה ויתעסק באורייתא בדחילו ורחימו ולא על מנת לקבל פרס וכו'.

תרגום: כְּמָה מִיָּנִים הִיא הַתְּשׁוּבָה שְׁעוֹשִׁים בְּנֵי אָדָם? כָּלֵם טוֹבִים, אָבֵל לֹא כָּל הַפְּנִים שׁוֹיִם. יֵשׁ אָדָם שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר כָּל יָמָיו, וְהוּא עוֹבֵר עַל כְּמָה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וּמִתְחַרֵּט וּמוֹדָה עֲלֵיהֶם, וְאַחַר כֵּן לֹא עוֹשֶׂה לֹא טוֹב וְלֹא רַע - לְזֶה בְּוַדַּי יִמְחַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל לֹא יִזְכֶּה לְתְּשׁוּבָה עֲלֵיוֹנָה. יֵשׁ אָדָם שֶׁלְּאַחַר שִׁישׁוּב מִחֻטְאָיו וּמִתְפַּכֵּר לוֹ, הוּא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ מְצוּהָ וּמִתְעַסֵּק בְּכָל כַּחוֹ בִּירְאָה וְאַהֲבַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - זֶה זוֹכֵה לְתְּשׁוּבָה תַּחְתּוֹנָה שְׁנִקְרְאָתָהּ, וְזוֹ הִיא תְּשׁוּבָה תַּחְתּוֹנָה, וְיֵשׁ אָדָם שֶׁלְּאַחַר שֶׁהִתְחַרֵּט עַל חֻטְאָיו וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה, וְיִתְעַסֵּק בְּתוֹרָה בִּירְאָה וְאַהֲבַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס.

הרי מבואר בדבריו סדר התשובה, כמו שאמר, והוא - תחילה חרטה וידידי ואחר כך קיום מצוות, ובמקום פעולת התענית, שהוא להתיך הזוהמא, הוא עסק התורה, שהוא כמו פעולת התענית, והרב הנזכר הביא ראיה מדברי הרב ר' משה אלשיך, מה שאמר פרשת ויקרא, שענין התענית והתורה דין אחד להם, להתיך הזוהמא הנשאר בו, ולכן הם באים באחרונה, אחר שקיים ב' דברים הראשונים, וגרש כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו, כמו שאמרנו, אבל כל זמן שלא קיים ב' דברים אלו לא עשה כלום, לא בתענית ולא בעסק התורה, כמו שאמרנו פ"א, שלא עמדה תורה לדואג

להיות הסגופים שוה לכל חייבי מלקיות או לכל חייבי מיתות בית דין.

בש"ח כתב, שהסגופים והתעניות הם "תשובת המשקל", והוא שיש לשקול צערו נגד הנאתו מהעבירה, על כל פנים שנהנה מהעבירה, ועינינו רואות שהם מסודרים לפי המשקול, כי מי האיש אשר יוכל לשקול שהנאת אשת איש היא ח' פעמים יותר מן הפנויה, שלכן באשת איש יתענה שכ"ה יום, ובפנויה, שטבלה לנדתה - מ' יום, ובנדה - ס"ט יום, ומי שקל, שהנאת נכריות ובהמה שווים, אשר בכ' אלה יתענה רי"ו יום, והכותב ב' אותיות בשבת יתענה מ"ד יום, ואוכל טריפות צ"א יום, ועל כן התענית והסגופים הם להתיך הזוהמא כמו שכתבנו, והרושם אשר נשאר בו אחר שגרש כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו, הכל כמו שאמרנו.

כל המעשים טובים שהאדם עושה והתורה שהוא לומד והוא רשע לא די שאינו מוסיף כח ואומץ בקדושה, אלא אף גם מוסיף כח בקליפה

בזוהר נשא (דף קכב.) מבאר סדר התשובה, וזה לשונו: תשובה דעבדין בני נשא כולהון טבין אבל לא כל אפים שוין, אית בר נש דאיהו רשע גמור כל יומוי והוא עבר כמה פקודים דל"ת, ומתחרט עליהון, ולבתר לא עביד לא טב ולא ביש להאי ודאי ימחו ליה הקדוש ברוך הוא, אבל לא זכי לתשובה עילאה, ואית בר נש לבתר דיתיב מחטאין ומתכפר לו איהו אזיל בדרך מצות ומתעסק בכל כוחו בדחילו ורחימו דקודשא בריך הוא דאיהו

ויצער עצמו מהשיעור, מכיון שיוכל לסבול עם עסק התורה והמצוות, וישתדל לעולם, שיהא מחשבתו ולבו לעולם לאלוקים, ויתענה לפחות יום אחד בשבוע, ובאותו יום ימנע עצמו מכל חפציו ומכל דבריו שבעולם, וישב בדד וידום, ולהיות במרה ובשברון לב זמן רב, ויבכה ויתודה על החורבן בשברון לב ובהרבות בתפילה ובתחנונים, וכן יעשה כל הימים, עד שימצא חן בעיני השם יתברך, וכשיתנהג כן יהיה מאותן שנאמר עליהם: "לא יאונה לצדיק כל אוון", ובזה יבחן האדם אם נתקבלה תשובתו אם לאו, כי אם יקרה לו עוד עוונות ומקריים, בודאי עדיין לא נשברה הקליפה; אמנם בהיותו מושרש בקדושה, מצוה גוררת מצוה, ולא יבוא לידי חטא כלל, עד כאן לשונו.

אם נכשל אדם בעבירה, מה יעשה ויחיה?

מה שאמרנו ילמוד כפליים ממה שהיה רגיל, הם מדברי המדרש קדושים, וזה לשונו: רב הונא אמר - אם נכשל אדם בעבירה ונתחייב מיתה בידי שמים, מה יעשה ויחיה? אם היה רגיל לקרות דף א' יקרא ב' דפים, ואם היה רגיל לשנות פ' א' יקרא - ב' פרקים, עד כאן לשונו.

והטעם שצריך ללמוד כפליים נראה על פי מה שאמרנו, שהרשע מוסיף כח בקליפה בלמודו, וגורם שפע קדושה לחיצונים, ועשה עבירה בלימודו, ומכל עבירה נעשה קטגור אחד, ולפי זה צריך ליטול מהם אותו השפע, שהשפיע לקליפה, וצריך ב' מלאכים, שיגרשו את הקטיגור האחד, ויחזיר שפע קדושה

ולאחיתופל, כי שניהם - אין להם חלק לעולם הבא, ואף על פי שהיו דורשים כמה הלכות במגדל הפורח באויר, ובר"מ ובכתבי האר"י זלה"ה: כל המעשים טובים שהאדם עושה והתורה שהוא לומד והוא רשע לא די שאינו מוסיף כח ואומץ בקדושה, אלא אף גם מוסיף כח בקליפה, וזש"ה [סיפור על זה]: "ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי", ונענש על לימודו, כי מאחר שהרשע נמצא תוך קליפה, הוא משפיע בהכרח, אמנם זה מיירי בתלמיד חכם במה שיתענה יחלוש כוחו ויבטל מלימודו, וכמו שכתב בגמרא: תלמיד חכם - אינו רשאי לישב בתענית, מפני שיבטל ממלאכת שמים, ופירש רש"י, שחלוש הוא ואינו יכול ללמוד, אבל אם יודע בעצמו, שאם יתענה לא יבטל מלימודו, אם הוא ירא שמים - יוכל לצאת ידי שניהם, והא ראייה ריש לקיש אחר ששב ביה עוסק כל ימיו בתענית.

בעל תורה שאינו יכול להתענות, יטרח לעשות כל מצוה ומצוה ולזכות את הרבים

וזה לשון ספר "תוצאות חיים": מצאתי כתוב כל בעל תורה שאינו יכול להתענות, ילמוד כפלים ממה שהיה רגיל ללמוד, ויעשה חסד ואמת, כמו שאמר: "באמת וחסד יכופר עוון", ויטרח לעשות כל מצוה ומצוה, ולזכות את הרבים, ולגמול חסד עם בני אדם, ויתפלל בכוונה ובהכנעה ובמרירת הלב ובבקשת מחילה על כל פשעיו, וימנע עצמו משחוק ומטיול ומדברים בטלים ומשמוע דברי עולם הזה, וכן ימנע עצמו מכל הנאה,